13/08/2022

Εγκύκλιος Μητροπολίτη Λαγκαδά για την εορτή Κοιμήσεως της Θεοτόκου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης

Στο πρόσωπο της Παναγίας νικήθηκαν πολλαπλώς οι όροι της φύσεως. Διότι η Παναγία μας με τη συγκατάθεσή Της στο σωτήριο για τον άνθρωπο σχέδιο της Θείας Οικονομίας ανέτρεψε την αρχαία κατάρα της Εύας, η οποία υπήρξε η μητέρα της φθοράς και του θανάτου. Έγινε η δεύτερη Εύα, η Μητέρα της ζωής και της αφθαρσίας. Αυτά ανέφερε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης κ. Πλάτων στην εγκύκλιό του για την εορτή Κοιμήσεως της Θεοτόκου.

Παρακάτω η εγκύκλιος του Σεβασμιωτάτου:

Προς το Χριστεπώνυμον πλήρωμα
της Ιεράς Μητροπόλεως Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης

«Εν τη Γεννήσει την παρθενίαν εφύλαξας, εν τη κοιμήσει τον κόσμον ου κατέλιπες Θεοτόκε· μετέστης προς την ζωήν, μήτηρ υπάρχουσα της ζωής και ταίς πρεσβείες

ταίς σαίς λυτρουμένη, εκ θανάτου τας ψυχάς ημών»
(Απολυτίκιο της Εορτής της Κοιμήσεως της Θεοτόκου).

Τέκνα ημών εν Κυρίω αγαπητά,

Αξιωνόμαστε για άλλη μία χρονιά να εορτάσουμε, με την προσήκουσα λαμπρότητα τη Μεγάλη Θεομητορική Εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου και Αειπαρθένου Μαρίας. Κατά τις προηγηθείσες ημέρες του Αυγούστου με την προσέλευσή μας στις καθημερινές παρακλήσεις καταθέσαμε με θέρμη, ελπίδα και πίστη τις θλίψεις, τον πόνο της καρδιάς μας, τα αιτήματα και τις ανάγκες μας στη Χάρη Της ενώπιον της σεπτής εικόνας Της.

Η Εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου εκφράζει το αληθινό μεγαλείο της Υπεραγίας Θεοτόκου. Στην εικόνα της Κοιμήσεώς Της βλέπουμε την Παναγία Μητέρα του Χριστού νεκρή πάνω στην κλίνη Της, ενώ γύρω Της είναι παραταγμένοι οι άγιοι Απόστολοι, συγκεντρωθέντες εκ των περάτων της Οικουμένης.

Στο κέντρο ευρίσκεται ο Ιησούς Χριστός, κρατώντας στα χέρια Του την ψυχή της Μητέρας του με μορφή νηπίου, συμβολική μορφή που διατρανώνει την ηθική και οντολογική καθαρότητα της Παναγίας, η οποία στην ορθόδοξη υμνολογία εγκωμιάζεται αφειδώς ως «Άσπιλος, Αμόλυντος, Άφθορος, Άχραντος, Αγνή», καθώς είναι η «Υψηλοτέρα των Ουρανών και καθαρωτέρα λαμπηδόνων ηλιακών».

Η Ιερά Παράδοσις αναφέρει ότι κατά τον ενταφιασμό της Παναγίας κατά Θεία Οικονομία απουσίαζε ο Απόστολος Θωμάς, ο οποίος κατέφθασε την τρίτη ημέρα από τον ενταφιασμό της και ζήτησε να την αποχαιρετίσει βλέποντάς την και αυτός κεκοιμημένη. Όταν, όμως, με άλλους Αποστόλους άνοιξαν τον τάφο της για να προσκυνήσει και ο Θωμάς, παρατήρησαν ότι εκεί υπήρχαν μόνο τα ευωδιάζοντα νεκρικά ενδύματα της Παναγίας αλλά το άχραντο σώμα Της απουσίαζε.

Τότε οι παρόντες συνειδητοποίησαν ότι η Θεοτόκος, όπως ακριβώς και ο Υιός της, αναστήθηκε και ανελήφθη στον Ουρανό. Επομένως, συνέβη Κοίμησις, Ενταφιασμός και ακολούθησαν Ανάστασις-Μετάστασις-Ανάληψις εις Ουρανούς της Θεοτόκου.

Στο πρόσωπο της Παναγίας νικήθηκαν πολλαπλώς οι όροι της φύσεως. Διότι η Παναγία μας με τη συγκατάθεσή Της στο σωτήριο για τον άνθρωπο σχέδιο της Θείας Οικονομίας ανέτρεψε την αρχαία κατάρα της Εύας, η οποία υπήρξε η μητέρα της φθοράς και του θανάτου. Έγινε η δεύτερη Εύα, η Μητέρα της ζωής και της αφθαρσίας, καθώς εκυοφόρησε τον Υιό και Λόγο του Θεού δίνοντάς του την ανθρώπινη φύση Του εκ των αγνών και παρθενικών αιμάτων και της σαρκός Της.

Αυτό το υπερφυές μυστήριο έρχεται να αναιρέσει τη φθορά και τον θάνατο, που είναι το αποτέλεσμα και ο καρπός της αμαρτίας στη ζωή μας. Η Παναγία μετέχει στην καρποφορία της αφθαρσίας γευόμενη πρώτη, όπως ήταν δίκαιο, την αφθαρσία.

Έτσι ακόμη και κατά τον τοκετό Της παρέμεινε Παρθένος, όπως και μετά από αυτόν σε όλη Της τη ζωή. Γι’αυτό Την τιμούμε ως Αειπάρθενο. Η τελευτή Της δεν είναι θάνατος αλλά Κοίμησις. Το σώμα Της κατέβηκε προσωρινά στον τάφο, όπως και του Υιού της, αλλά δεν παρέμεινε εκεί ούτε και γνώρισε φυσική διαφθορά. Μεταβέβηκε στη Δόξα του Ουρανού και ενθρονίστηκε εκ δεξιών του Αναστημένου Υιού της. Γι’αυτό και χαίρεται ο ουράνιος κόσμος των αγγέλων και αγάλλεται η Γη.

Ο μεγάλος δογματολόγος Πατέρας της Εκκλησίας μας, ο Ιωάννης Δαμασκηνός, διακηρύσσει ότι η Θεοτόκος είναι ο πρώτος άνθρωπος που θεώθηκε κατά χάριν και ο μοναδικός που ανήλθε στη Βασιλεία του Θεού πριν από την τελική Κρίση. Από την περίοπτη θέση Της μας σκέπει μαζί με τους Αγγέλους.

Θλίβεται για τις πτώσεις και τις αμαρτίες μας και χαίρεται για τη μετάνοια και την ανακαίνισή μας. Η Παναγία μας είναι, κατά τον Φώτη Κόντογλου, «η πικραμένη χαρά της Ορθοδοξίας, το χαροποιόν πένθος, η χαρμολύπη, ο γλυκερός ποταμός του ελέους, ο χρυσοπλοκώτατος πύργος και η δωδεκάτειχος πόλις».

Η Εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου είναι ημέρα χαράς για την Εκκλησία και λόγω του ισχυρού πρεσβευτικού ρόλου της Θεοτόκου, γεγονός που τονίζουν οι ύμνοι του μικρού και του μεγάλου παρακλητικού κανόνος του Δεκαπενταυγούστου. Οι ύμνοι αυτοί δεν είναι θρήνοι, αλλά αναδίδουν ελπίδα, βεβαιότητα, παρηγοριά, αγάπη και ζωή.

Στους υπέροχους ύμνους της Εορτής της Κοιμήσεως της Θεοτόκου υμνούμε την αγιότητα και το μεγαλείο Της, ευχαριστούμε τον Θεό για την αγνότητα της καρδιάς Της και τη βαθύτατη πίστη Της, που Την οδήγησε να αφιερώσει τη ζωή Της στην κοινωνία της χάριτός Του. Ενώνουμε τη φωνή μας με τις φωνές όλων των γενεών της θριαμβεύουσας Εκκλησίας, αποκαλώντας Την ευλογημένη.

Με θέρμη απευθυνόμαστε σε Εκείνη, κράζοντας από τα βάθη της ψυχής μας και ζητώντας έλεος. Την αποκαλούμε πηγή ευσπλαχνίας, καταφυγή και σκέπη. Διακηρύσσουμε ότι Εκείνη είναι η προστασία των καταπιεσμένων, η τροφή των πεινασμένων, η παρηγοριά των αποξενωμένων και δυστυχούντων, το στήριγμα των τυφλών, η επίσκεψη των ασθενούντων και η βοήθεια των ορφανών. Στις ανάγκες μας Της ζητούμε να μας βοηθήσει και να μας οδηγήσει ευσπλαχνικά στον Σωτήρα Υιό της για να λάβουμε ίαση και σωτηρία.

Η αγάπη μας για την Παναγία και η βεβαιότητα μας για την πρεσβευτική Της προσφορά, ως έχουσα μητρική παρρησία ενώπιον του Υιού της, είναι που μας οδηγεί να ψάλλουμε στην 5η Ωδή του Μικρού Παρακλητικού Κανόνος: «Έμπλησον, Αγνή ευφροσύνης την καρδίαν μου, την σην ακήρατον διδούσα χαράν, της ευφροσύνης η γεννήσασα τον αίτιον».

Επομένως, η Εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου είναι Εορτή αποδόσεως τιμής και ευλάβειας για την ευλογημένη προσφορά της Παναγίας μας στη σωτηρία της ανθρωπότητας. Είναι ημέρα χαράς και πανηγύρεως, και πολύ εύστοχα στη λαϊκή μας παράδοση αποκαλείται «Πάσχα του Καλοκαιριού».

Μιμούμενοι, σήμερα, οι απανταχού Χριστιανοί Ορθόδοξοι τους αγίους Αποστόλους, οι οποίοι τότε συγκεντρώθηκαν από τα πέρατα του κόσμου για να κηδεύσουν το άχραντο σώμα της Θεομήτορος, κατακλύζουμε τους ιερούς ναούς και συγκεντρωνόμαστε γύρω από τη Χάρη Της για να δοξάσουμε τον Θεό, να μεγαλύνουμε την Κοίμησή Της, να εκζητήσουμε την ευλογία και την προστασία Της και, εν τέλει, να πανηγυρίσουμε κατά τον τρόπο που πανηγυρίζει η Ελληνορθόδοξη Παράδοση τη μνήμη της Υπεραγίας Θεοτόκου στο «Πάσχα του Καλοκαιριού», το οποίο μας παρέχει την εγγύηση ότι μας αναμένουν καινούργιοι ουρανοί και καινούργια γη.

Με την Κοίμηση και την εις ουρανούς μετάστασή Της η Παναγία μας δείχνει ότι ο θάνατος δεν είναι το τέρμα, αλλά είναι η μετάβαση προς την αληθινή ζωή. Είθε οι καρδιές μας να είναι πλήρεις αληθινής χαράς ως πρόγευση της ευλογημένης και αιωνίου ζωής, την οποία προσδοκούμε να έχουμε με τον Κύριό μας, την Υπεραγία Θεοτόκο και όλους τους Αγίους.

Χρόνια πολλά και ευλογημένα εις όλους. Είθε η Παναγία, που είναι η Προστάτις του ευσεβούς Γένους μας, να προστατεύει και να σκεπάζει την πατρίδα μας, τον λαό μας, και να μας στηρίζει όλως ιδιαιτέρως στις δύσκολες στιγμές που διερχόμαστε σήμερα. ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ!

Διάπυρος πρός τήν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον Εὐχέτης
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† ὁ Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης Πλάτων